

PDF Compressor Free Version

تهدیدهای
ترامپ و نتانیاهو
بوی استیصال
می‌دهد

سه شنبه ۵ آبان ۱۴۰۵ / ۱۶ جمادی الاول ۱۴۴۸ هـ. ق / 2026 October 27 / شماره ۷۳۳۹ / سال بیست و نهم

یادداشت

وقتی خانه‌ها ناامن می‌شوند

نسیبہ پیرایش

سی پرونده‌ی زن‌کشی در بازهای محدوداً چهارماهه؛ این عدد، هر چند تنها نوک کوه یخ و محدود به اختیار قابل ردیابی در منابع عمومی است، اما از گسترش وحشتناک خشونت در بافت جامعه پرده بر می‌دارد. نکته‌ی قابل تأمل اینجاست که این جنایات تنها به یک نقطه یا جغرافیای خاص با شرایط فرهنگی متمایز محدود نمی‌شوند؛ از تبریز، تهران و سنجاق گرفته تا قشم، اصفهان، کرمانشاه، دهلران، چابهار و مشهد، ردِ خون در سراسر کشور دیده می‌شود. اگر این آمار را با پرونده‌های آدم‌ربایی، کودک‌آزاری و خشونت‌های سازمان یافته‌ی خانگی جمع‌بزنیم، به تصویری روبه‌رو می‌شویم که نیازمند واکنش فوری، نهادهای مسئول است.

در این میان پرسش اساسی این است که این میزان از خشونت، زایدی چیست؟ برخی کارشناسان، اوضاع آشفته اقتصادی و سایه سنگین جنگ را مؤثر محرک این جنایات می‌دانند و گروهی دیگر، تحولات فرهنگی و رواج بی بندوباری به بهانه آزادی را عامل این فروپاشی ارزیابی می‌کنند. در همین چند روز اخیر، انتشار خبر هولناک قتل یک خانواده به دست سرپرست آن و سپس خودکشی او، دوباره این پرسش را پیش کشید: آیا فشارهای اقتصادی تا این اندازه توان روانی انسان‌ها را می‌بلعد که فرد را به مرتزق فروپاشی کامل و قتل عام جگرگوشه‌هایش سازند؟

آنچه پیش از اصل فاجعه آزاددهنده است، سکوت معنادار نهادهای رسمی و بی‌عملی متولیان، به‌ویژه در مجلس شورای اسلامی است؛ نمایندگانی که ظاهراً در مشغولی‌هایی کلان‌تر از امنیت جانی شهروندان دارند. در این میان، ابعاد حقوقی ماجرا نیز قابل چشم‌پوشی نیست. بر اساس قوانین کیفری جاری (از جمله مواد ۳۰۱ و ۳۸۱ به بعد قانون مجازات اسلامی)، اگرچه رابطه زوجیت مانع قصاص قاتل نیست، اما سال‌هاست که کارشناسان حقوقی و فعالان مدنی بر فقدان یک قانون جامع و بازدارنده برای پیشگیری از خشونت خانگی و حمایت مؤثر از زنان انگشت می‌گذارند؛ لایحه‌ای موسوم به «پیشگیری از آسیب‌دیدگی زنان و ارتقای امنیت آنان در برابر سوء رفتار» که سال‌هاست در هزاردستی تقنین معطل مانده و هنوز به عنوان قانون قاطع و اجرایی به سرانجام نرسیده است. از این رو پرسش محوری ما دیگر این نیست که چرا مردی دست به چنین جنایتی می‌زند؛ بلکه این است که چرا جامعه و نهادهایش تا این حد منفعلانه تماشا می‌کنند. آیا سیاست‌گذاران، خشونت خانگی را مسئله‌ای «حیاتی» نمی‌بینند و آن را به حاشیه رانده‌اند؟

و مهم تر از همه، جامعه‌ی مدنی، فعالان حقوق زنان و نهادهای مستقل، کجای این معادله‌ی خاموش ایستاده‌اند؟ تا وقتی خشونت خانگی همچون یک «امر خصوصی» تلقی شود، نه یک جرم عمومی اولویت‌دار، خانه‌ها امن‌تر نمی‌شوند. روزی که این پرونده‌ها صرفاً اخبار تراژیک مطبوعات باقی بمانند، بدون آن که به سیاسی اجرائی و قانونی تبدیل شوند، دهان جامعه برای برداشتن قدمه تازه بسته خواهد ماند.

تشکیل جلسه اعضای پیمان مکه و ایران در تهران
همه راه‌ها به تهران ختم شد

تصمیم گرفته اند تن به رویارویی مجدد با امریکا و اسرائیل دهند و به راههای پاسخ به حملات احتمالی دشمن فکر می کنند. قالیباف، رئیس مجلس کشورمان از احتمال حمله ی زمینی امریکا سخن می گوید و تهدید می کند که ایران پاسخی وری تصور به چنین اقدامی خواهد داد. اما پاسخی که ایران می تواند به حمله ی زمینی امریکا بدهد، چندان دور از ذهن نیست.

برخی از تحلیل‌گران بر این باورند که امریکایی‌ها حاضر نخواهند شد وارد خاک ایران شوند مگر اینکه عملیات زمینی محدودی را تدارک ببینند و بتوانند به سرعت از ایران خارج شوند. در نظر این دسته، امریکا به جای ورود زمینی به خاک ایران، از نیروهای تجزیه‌طلب در جنگ علیه ایران استفاده خواهد کرد. حمله‌ی پیش‌دستانه‌ی ایران به مواضع نیروهای تجزیه‌طلب در جنوب شرقی و غرب کشور حاکی از آن است که نظام این تهدید را جدی می‌داند. در نهایت، به نظر می‌رسد که تحرکات دیپلماتیک در منطقه نمی‌تواند مانع از گسترش درگیری شود اما ممکن است آن را به تعویق بیندازد.

نقطہ ی صفر جنگ

***عاطفہ پیراشر، دانشجوی دکتری فلسفہ**

به یمن و عربستان پیشنهاد داده بود که به عنوان میانجی برای پایان درگیری ها وارد عمل شود اما برخی از مقامات دولت یمن با این ایده مخالفت کردند.

به نظر می‌رسد عربستان
همه‌ی راه‌های دیپلماتیک
برای کاهش تنش را آزموده
است و حال حاضر ای‌ندارد

جز آنکه از ایران کمک بخواهد اما مدام می
موفقیت های نظامی حوثی ها در یمن ادامه
دارد، ایران دلیلی برای پایان دادن به آن ندارد.
پیش از این، یک هیئت قطری وارد تهران
شدند تا راه های دستیابی به یک توافق موقت
را ارزیابی کنند. گزارش ها حاکی از آن است
که قطر بار دیگر وعده ی آزادسازی بخشی
از پول های مسدود شده ی ایران را مطرح
کده است.

برخی تحلیل‌گران بر این باورند که افزایش فشارها بر آمریکا به سبب افزایش قیمت نفت باعث شده است که قطر برای میانجی‌گری دوباره پا پیش بگذارد. گنر رویداد، ایران چنین می‌داند، اما می‌پذیرد و تلاش کند که دارد. هرچند افزایش شانه‌های نزدیک شدن است اما سیاستمداران دیده‌ی مثبتی می‌دانند و از نشانه‌ای از پیشرفت کار می‌دانند.

آگهی مناقصه عمومی شماره ۱۴۰۵/۲۹

اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده ای استان تهران در نظر دارد فراخوان با عنوان و شماره ذیل را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.

استان تهران
اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده ای

ردیف	شماره مناقصه	شماره مناقصه در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت	موضوع مناقصه	سایر موارد	مبلغ تأمین شرکت در فراخوان و وجه کارمحل
۱	۱۳۹۹۷۱۲۵	۲۰۰۵۰۰۴۵۷۲۰۰۰۰۰۶۶	پشتیبانی، نگهداری، جمع آوری، بارش و پاکیزگی و ارسال برخط اصناف (۹۹ دستگاه تردد شمار جوی و ۱۱ دستگاه دوربین) مناقصه عمومی یک مرحله ای		۹,۰۵۹,۴۷۲,۱۵۹

محل دریافت اسناد : سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به نشانی www.setadiran.ir

تاریخ انتشار فراخوان: روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۰۲

آخرین مهلت دریافت اسناد : تا ساعت ۱۶:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۰۶

آخرین مهلت ارائه اسناد و پیشنهاد قیمت : تا ساعت ۱۳:۰۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۱۸

محل تحویل پاکت آف به صورت فیزیکی: دبیرخانه اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده ای استان تهران

محل تحویل پاکت الف و ب و ج به صورت الکترونیکی : سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به نشانی www.setadiran.ir

تاریخ بازگشایی پاکت: ساعت ۹:۰۰ صبح روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۱۹

محل بازگشایی پاکت : اتاق جلسات اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده ای استان تهران

مهلت اعتبار پیشنهاد قیمت : ۳ ماه از تاریخ ارائه پیشنهاد

* سایر اطلاعات و جزئیات در اسناد مناقصه مندرج است *

م.ا.ت. ۲۵۰۰/۰۰
شماره آگهی: ۳۲-۳۳۱۰